

Sygnatura akt VI Ka 877/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **7 września 2018** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Dariusz Prażmowski

Protokolant Marzena Mocek

przy udziale mł. sierż. P. K. przedstawiciela Straży Miejskiej w G.

po rozpoznaniu w dniu 7 września 2018 r.

sprawy **T. M.** ur. (...) w C.,

syna A. i B.

obwinionego z art. 96§3 kw

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 3 lipca 2017 r. sygnatura akt IX W 79/17

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk w zw. z art. 109 § 2 kpw

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Gliwicach do ponownego rozpoznania.

VI Ka 877/17

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Gliwicach wyrokiem z dnia 3 lipca 2017 r. sygnatura akt IX W 79/17 uniewinnił T. M. od zarzutu popełnienia wykroczenia z art. 96 § 3 kw polegającego na tym, że w dniu 18 listopada 2016 roku w siedzibie Straży Miejskiej w G. nie wskazał wbrew obowiązkowi na żądanie uprawnionego organu komu powierzył w dniu 23 sierpnia 2016 roku do kierowania pojazdem marki F. o numerze rejestracyjnym (...), kosztami postępowania obciążając Skarb Państwa.

Apelację od wyroku wniósł oskarżyciel publiczny, zaskarżając wyrok w całości i zarzucając:

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia,
- rażąco obrazę prawa, w szczególności przez naruszenie zasady obiektywizmu i zasady swobodnej oceny dowodów.

Podnosząc powyższe zarzuty w apelacji wniósł o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, zaś na rozprawie apelacyjnej zmodyfikował żądanie i wniósł o uznanie winy obwinionego i wymierzenie mu stosownej kary.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja oskarżyciela publicznego okazała się zasadna, jednakże w wyniku jej wywiedzenia dojść musiało do uchylecia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, przy czym wyrażone na rozprawie apelacyjnej żądanie nie mogło być uwzględnione z uwagi na zakaz wyrażony w art. 454 § 1 k.p.k. w zw. z art. 109 § 2 k.p.w.

Sąd Okręgowy rozpoznając apelację uznał, iż wyłoniło się zagadnienie prawne wymagające zasadniczej wykładni ustawy, a to art. 96 § 3 k.w. Stawiane bowiem w apelacji zarzuty oceniane w perspektywie art. 440 k.p.k. sprowadzały się do kwestii związanych z wykładnią pojęcia osoby zobowiązanej do udzielenia informacji o której mowa w art. 96 § 3 k.w.

Obecnie kwestia dotycząca zasadniczej wykładni ustawy, a to art. 78 ust. 5 ustawy Prawo o ruchu drogowym oraz art. 96 § 3 k.w., nie może obecnie budzić wątpliwości wobec treści postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 czerwca 2018 r. sygnatura akt I KZP 1/18 gdzie wskazano iż „w rozumieniu art. 78 ust. 5 p.r.d. organem uprawnionym do reprezentowania jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej, której odrębne przepisy przyznają zdolność prawną na zewnątrz, w tym przypadku spółki jawnej są wspólnicy tej spółki, chyba, że uprawnienie do reprezentacji spółki zostanie ograniczone w trybie art. 30 § 1 k.s.h. Zatem, zgodnie z treścią art. 78 ust. 5 p.r.d. każdy wspólnik spółki jawnej, uprawniony do jej reprezentowania na zewnątrz, zobowiązany jest, na żądanie uprawnionego organu, do udzielenia informacji, o których mowa w art. 78 ust. 4 p.r.d., a w przypadku niezrealizowania tego obowiązku może ponosić odpowiedzialność z art. 96 § 3 k.w. Przedstawiona interpretacja art. 78 ust. 5 p.r.d. nie prowadzi do nałożenia obowiązku, o którym mowa w art. 78 ust. 4 na osoby, które nie przyjęły na siebie zobowiązań do wykonywania określonych obowiązków podmiotów zbiorowych”.

W tej sytuacji Sąd Okręgowy uchylił zaskarżony wyrok w całości i sprawę obwinionego T. M. przekazał Sądowi Rejonowemu w Gliwicach do ponownego rozpoznania.

Ponownie rozpoznając sprawę Sąd przeprowadzi postępowanie dowodowe, a właściwie zgromadzony materiał dowodowy powinien być przez Sąd poddany wnikliwej ocenie, zgodnie z zasadami swobodnej oceny dowodów jak i zasad logicznego rozumowania, pozwalającej na ustalenie, bądź wykluczenia istnienia przesłanek odpowiedzialności obwinionego.

Ocena materiału dowodowego w zgodzie z regułami art. 7 k.p.k. powinna pozwolić na poczynienie właściwych ustaleń faktycznych i w zależności od tych ustaleń wypowiedzenie się w przedmiocie winy bądź niewinności obwinionego.